

Ma 21. njezlu po swětej tschojosczi.

Moj humožnik, daj mě wěru,
 Možnu wěru,
 Kenž how sčykno pšewino.
 Sa teb' moja dušcha głoži,
 W' niž ueroži,
 Až wot tudy huběno.

Amen.

Spytujscho sami se, lěz my we wěre stojšcho, husgońšcho sami se! Tak l. p! pschwołajo s. Pawoł (2. Cor. 13, 5) teke nam sčyknyh. Spod teju wěru rosmějo won tu sbožnezhyńezu wěru do Tesom Krista, tu wěru, kotaraž psches tu luboscž statna jo (Gal. 5, 6), a won naš napomina, až my sami se spytowasch dejmy, a husgonisch, lěz my we takej wěre stojmy; a to togodla, až tej wozhy togo Kněsa sa teju wěru glědatej (Jer. 5, 3), a až wona k sbožnosćzi třebna jo; pscheto chtož wěry a dupjony jo, bužo sbožny; chtož pač newěri, bužo satamany hordowasch.

Čaž my pač sami se spytowasch a husgońowasch dejmy, lěz we wěre stojmy, ga jo třeba, až my jedno pschawe husnasche wot teje wěry mamy. A na to wežo naš to žinšajsche s. ewangeliom.

Ev. Jana 4, 47—54.

A tam běšcho jaden kralojski, togo byn lažascho chory we Kapernaume. Ten, gaž slyšchascho, až Jesus je žydojskeje do